

ЗАСТАРЕЛОСТ ВОЂЕЊА ДИСЦИПЛИНСКОГ ПОСТУПКА

У ситуацији када је дисциплински поступак вођен за више дисциплинских повреда, застарелост вођења дисциплинског поступка тече за сваку дисциплинску повреду појединачно.

Из образложења:

"... Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код тужене радио као наставник физичког васпитања, а закључком директора тужене од 25.11.2011. године, против тужиоца је покренут дисциплински поступак због основане сумње да је учинио повреду забране насиља и злостављања из члана 45. ст. 1, 2. и 6. Закона о основама система образовања и васпитања, у више наврата у периоду од 20.9.2011. године до 8.11.2011. године према директору и осталим запосленима у школи. Закључком о проширењу поступка од 16.12.2011. године, проширен је дисциплински поступак против тужиоца због основане сумње да је учинио повреду забране из члана 45. ст. 1, 2. и 6. наведеног закона, тако што се на часовима физичког васпитања непримерено понашао према ученицима користећи псовке, непримерене гестове и називао их погрдним именима. Као доказ је наведена писана изјава ученика и родитеља од 12.12.2011. године. Директор школе је 8.5.2012. године донео решење којим је тужилац оглашен кривим за повреду забране насиља, злостављања и занемаривања и изрекао му је дисциплинску меру престанка радног односа. Решење је тужиоцу достављено 28.5.2012. године, на које је благовремено изјавио приговор школском одбору тужене 1.6.2012. године, а 13.6.2012. године школски одбор тужене је констатовао да није донео одлуку о приговору тужиоца. Побијаним решењем директора тужене од 20.6.2012. године, тужиоцу је отказан уговор о раду.

Код овако утврђеног чињеничног стања, побијаним делом другостепене пресуде потврђена је првостепена пресуда у делу којим је поништено као незаконито решење тужене о отказу уговора о раду и тужена обавезана да тужиоца врати на рад. По оцени другостепеног суда, наступила је застарелост вођења дисциплинског поступка у смислу члана 142. став 9. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ бр. 72/09...52/11), с обзиром да је дисциплински поступак против тужиоца покренут закључком директора тужене од 25.11.2011. године, а да је одлука школског одбора којом је одлучено да се о приговору тужиоца не решава донета 13.6.2012. године, па је протекао рок од шест месеци у ком је тужена морала окончати дисциплински поступак.

По оцени Врховног касационог суда, основано се у ревизији туженог указује да је у нижестепеним пресудама погрешно примењено материјално право у делу којим је тужбени захтев тужиоца усвојен.

Директор тужене је закључком од 16.12.2011. године проширио дисциплински поступак против тужиоца наводима о повреди забране насиља, злостављања и занемаривања због непримереног понашања према ученицима, док је закључком од 25.11.2011. године био покренут дисциплински поступак против туженог због основане сумње да је учинио повреду забране насиља и злостављања према директору и осталим запосленима. У ситуацији када је дисциплински поступак вођен за више дисциплинских повреда које не представљају продужено дело, као у конкретном случају, застарелост вођења дисциплинског поступка тече за сваку дисциплинску повреду појединачно. Зато није правилан закључак другостепеног суда да је против тужиоца вођен јединствен

дисциплински поступак и да је дошло до застарелости вођења дисциплинског поступка у смислу члана 149. став 9. Закона о основама система образовања и васпитања, у односу на другу повреду за коју је проширен дисциплински поступак. Неосновани су и наводи да је пре доношења решења о отказу уговора о раду тужиоцу требало уручити писмено упозорење о отказним разлозима у смислу члана 180. Закона о раду, јер је тужиоцу вођењем дисциплинског поступка омогућено право на одбрану. Такође, у односу на повреду забране насиља, злостављања и занемаривања из члана 45. ст. 1., 2. и 6. Закона о основама система образовања и васпитања, у односу на коју није протекао шестомесечни рок застарелости вођења дисциплинског поступка, законитост решења о отказу уговора о раду зависи од законитости изречене дисциплинске мере, о којој није одлучено, јер је другостепеном пресудом укинута првостепена пресуда у делу којим је одбачена тужба тужиоца за поништај решења директора тужене којим је тужиоцу изречена дисциплинска мера престанак радног односа. С обзиром на наведено, обе нижестепене пресуде су у побијаном делу укинуте и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење...".

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Рев2 213/2019 од 20.2.2019. године, утврђена на седници Грађанског одељења од 10.12.2019. године)